

Overvejelserne have været særdeles lange og brydsomme, inden man er naaet til de her fremlagte Resultater.

Man har saa hængt sig i dette, at der ikke har foreligget nogen Sammenstilling mellem Finanslovkommissionens Forslag og Forslagene paa Regeringens Finanslovsforslag, som om det var et Hovedpunkt: naar det manglede, var næsten alt det andet betydningsløst. Det er meget gavnligt, at der er en saadan Sammenstilling. Finanslovkommissionens Sekretær har udarbejdet den, og den er omdelt her i Dag. Selvfølgelig er Sekretæren i dette Arbejde ogsaa bleven bistaaet fra de forskellige Ministeriers Side. De enkelte Ministre ville, efterhaanden som de faa Ordet, nævne, hvilke Besparelser der er gennemført ud over de af Kommissionen foreslaaede. Det vil vise sig, at det er omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af de af Kommissionen foreslaaede Besparelser, der ikke ere med paa Finanslovsforslaget eller paa de af Regeringen forelagte eller bebudede Love. Imidlertid er det ikke saaledes at forstaa, at samtlige de af Kommissionen foreslaaede Bevillinger, der ikke ere optagne af Regeringen endnu, derfor ere afviste af Regeringen. Der er flere af dem, som Regeringen ikke for Øjeblikket har kunnet opfylde, men som det er Regeringens Hensigt at forhandle med Finansudvalget om og paa en eller anden Maade søge at bane Vejen for.

Jeg kan som Eksempel paa den Art Bevillinger nævne en fra mit eget Omraade. Det er den Merindtægt, Kommissionen har anvist, idet den har foreslaaet at indvinde et Beløb af 50,000 Kr. ved Forhøjelse af Vederlaget for Oppebørsel af Havneintraderne ved de kommunale Havne ved at fastsætte dette Vederlag til 4 pCt. Det er et Forslag, som jeg stiller mig meget velvilligt overfor, men da det griber ret stærkt ind i den kommunale Havneøkonomi, har jeg ikke ment det rigtigt at fremsætte det her paa Finanslovsforslaget, men har først villet tale med Finansudvalget. Hvis det dér finder Samstemning, er det min Agt at fremsætte dette Forslag. Saaledes er det ogsaa med forskellige andre Bevillinger paa de andre Ministerier. Den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister har for et Øjeblik siden nævnt, at han ligeledes var til Sinds at forhandle med Finansudvalget om en Del Bevillinger, som

han ikke for nærværende Tid har ment det rigtigt at stille Forslag om. Naar dette erindres, og det endvidere erindres, at de enkelte Ministre paa enkelte Punkter have stillet Besparelsesforslag ud over Finanslovkommissionens og paa Punkter, hvor Kommissionen ikke har stillet saadanne Forslag, vil det vise sig, at der i Virkeligheden bliver en Besparelse, der er mindst lige saa stor som de af Kommissionen foreslaaede. Jeg skal paa mit eget Budget nævne de to vigtigste Poster, hvor der er foreslaaet Besparelser paa Poster, som Finanslovkommissionen enten slet ikke har berørt eller i alt Fald ikke har stillet noget talmæssigt udtrykt Forslag om. Det ene er 33,614 Kr., der foreslaas sparede ved Omordning af Toldforholdene ved Hals og Odense Fjord, eller rettere, det er sparet, og det andet er 14,000 Kr., der foreslaas sparede ved en Formindskelse af Skatteraadenes Antal. Det findes paa Forslag til en Revision af Formue- og Indkomstskatten. Det giver altsaa 47,614 Kr.

Man har spurgt, hvorfor Finanslovkommissionens Betænkning ikke er meddelt straks. Naar den først er meddelt som Bilag til Finanslovsforslaget, er det sket efter Samraad med og i fuld Overensstemmelse med Kommissionens højtærede Formand og, jeg tør sige, med hele Kommissionen. Det er ogsaa naturligt, at man har fulgt denne Fremgangsmaade. Det er klart, at hvis Kommissionens Betænkning var bleven offentliggjort en Gang i Sommer, vilde de vanskelige Overvejelser, der have fundet Sted i Ministerierne med Hensyn til de paagældende Besparelser, ikke kunne have foregaaet saa roligt og uforstyrret som nu. Da vilde der hele Sommeren igennem have fundet et Stormløb Sted fra de formentlig truede Interessers Side. Saa var det bedre, at Regeringen fik Lov til roligt og uforstyrret at overveje Kommissionens Forslag, og at det hele kom til at foreligge samlet ved Finanslovens Forelæggelse.

Med Hensyn til Balancen har man fra nogle Sider ment, at der var foreslaaet for store nye Indtægter, men fra anden Side har man, uden dog egentlig at sige det, antydnet, at der var foreslaaet for lidt. Noget egentligt Angreb forekommer der mig ikke at være ført siden derimod. Jeg tror ogsaa, at man maa sige, at de Forslag, der ere stillede her, holde sig paa den sunde Middelvej, lige